

Skatteministeriet

22. januar 2024
J.nr. 2023 - 8853

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 93 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, registreringsafgiftsloven og personskatteloven.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 3 af 18. januar 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod (DF).

Jeppe Bruus

/ Rikke Kure Wendel

Spørgsmål

Efter hvilke kriterier er kommuner og småøer omfattet af det forhøjede befordringsfradrag udpeget og hvordan sikres det, at denne afgrænsning ”rammer rigtigt” i forhold til de pendlere ude på landet, der har størst behov for et forhøjet befordringsfradrag?

Svar

Med de gældende regler er 25 yderkommuner og 10 småøer omfattet af en højere sats for befordringsfradraget for befordring, der overstiger 120 km.

Den gældende definition af yderkommuner blev indført ved lov nr. 1374 af 16. december 2014. Af lovens bemærkninger, jf. Folketingstidende A, L 41, Folketingsår 2014-15, side 4, fremgår blandt andet følgende om kriterierne:

”De nye yderkommuner til brug for fordeling af EU-midler er udpeget efter følgende objektive kriterier:

- Lav erhvervsindkomst: Kommunens erhvervsindkomst pr. indbygger er under 90 pct. af landsgennemsnittet (gennemsnit over seneste 3 år).
- Geografisk placering: Der er mere end en halv times kørsel til en større by, hvor en større by er defineret ved at have mere end 45.000 indbyggere (Hovedstadsområdet, Aarhus, Odense, Aalborg, Esbjerg, Randers, Kolding, Horsens, Vejle, Roskilde, Herning og Helsingør).

I alt 23 af landets 98 kommuner opfylder disse to kriterier. Af de nuværende yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag opfylder 2 kommuner - Brønderslev og Faaborg-Midtfyn - ikke de nye kriterier. Disse to kommuner foreslås dog fastholdt under ordningen. Baggrunden herfor er, at der med stor sandsynlighed vil være pendlere, der har bosat sig eller opretholdt bopælen i disse oprindelige yderkommuner i forventningen om, at de kunne fortsætte med at anvende det forhøjede befordringsfradrag frem til 2018 efter de gældende regler.”

Der blev således lagt vægt på at benytte objektive kriterier for fordeling af EU-midler til regionalfondsprogrammet og socialfondsprogrammet. Om baggrunde for at anvende objektive kriterier kan henvises til lov nr. 271 af den 26. marts 2019, som gjorde det forhøjede befordringsfradrag i yderområder permanent, jf. Folketingstidende, Tillæg A, L 146, Folketinget 2018-19, side 11:

”Ordnningen giver adgang til en skattemæssig fordel for en begrænset gruppe af arbejdstagere med sædvanlig bopæl i de af loven omfattede yderområder, som andre, herunder vandrende arbejdstagere, der er bosiddende i en anden medlemsstat, og som måtte være skattepligtige til Danmark med ret til dansk befordringsfradrag, ikke har adgang til.

I det omfang en sådan ordning måtte udgøre indirekte diskrimination i forhold til EU-reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed, vurderes det, at afgrænsningen af de

omfattede kommuner, som er udpeget på baggrund af objektive kriterier for fordeling af EU-midler under det nuværende og forrige regionalfonds- og socialfondsprogram, er begrundet i et tvingende alment hensyn (udvikling af yderområder med særlige udfordringer).”

Afgrænsningen er således ikke et udtryk for en subjektiv vurdering af, hvilke pendlere, der aktuelt har størst behov for forhøjet befordringsfradrag.